

De illuminatione cordis.

69.

taliorum spirituali salutem. **E**t si oppo-
nitur quod nullus potest appetere prelaturas
licite et minus illam querere hac ratione.
Quia ad officiandum debite in statu pre-
lature, necessaria est gratia dei, de qua non
potest certus quis esse, an habeat illa. **V**i-
deatur ergo presumptionis esse ingerere se.
Respondemus quod fallit hec ratio quia ma-
gnorum sit doctorum. Quoniam ex simili-
tudine argumentum quod homo non posset ap-
petere aut querere quod celebraret missam / ut
quod eucharistiam recipiat, quia praequirit
quod homo sit in gratia alioquin iudicium si-
bi manducaret et biberet, quia indigne sit
ne gratia et.

Consi. XXXVII.

Deopter argumentum immedia-
te motu, et alia pretracta, distin-
guendum est de certitudine pro-
prii in quodam tractatulo de pre-
paratione ad missam notatum est. Nam ali-
lia est certitudo evidentie, sicut est in pri-
mis principiis et in rebus expertis. Alio-
rum est certitudo moralis, et est que colligitur et tra-
ditur ex probabilitibus conjecturis et signis.
Talis requiritur et sufficit in casibus per-
missis. Quia certitudine morali potest ho-
mo certus esse quod est in gratia aut sufficien-
ter dispositus ad celebratorem missae, quia
videlicet discussit diligenter conscientiam
suam, nec est sibi conscientia de peccato mor-
tali, neque de quo cumque alio canonico impe-
dimento. Similiter talis certitudo potest
esse in viro ecclesiastico volente curam su-
ae prelaturam videlicet quia non est con-
scius sibi quin idoneus sit cum dei adiuto-
rio ad officium tale esequendum quantum hu-
mana sinit fragilitas, que nihil perfectum
in homine saltem ex omni parte et beatum
iuxta omnime puerium admittit. Scimus
tamen prohdolor quod ipsa certitudo nihil
minus adhuc paucorum est propterea dis-
perunt sancti considerantes ea que ut in plu-
ribus accidunt quod videlicet in tali appetitu
et requisitione precessendi sit peccatum, quia
nisi in casu possit esse ut deducimus, etiam
meritum magnum.

Ecce patet ex premisis quod ad directionem
cordis proficit eruditio ne per scrupulos

nimos et irrationabiles deficiatur sinistroz
sum nauis a sua rectitudine vel per plus de-
bito relaxationem auertatur dextrorum et
incidat in malum;

Finis.

Incipit tractatus

euisdem de illuminatione cordis / sive de
vna preciosa margarita, etiam de ipsa san-
cta Margareta.

Simile est regnum celorum ho-
mini negotiatori querenti bo-
nas margaritas: inuicta autem
vna preciosa margarita abicit
et vediit omnia quod habuit, et
emit eam. **M**atthei. xiiij. **E**una preciosa
margarita cui comparatur regnum celorum
est calculus ille candidus / in quo est nomen
nouum scriptum quod nemo nouit nisi qui ac-
cipit, quod beate margarete virginis et mar-
tiri collatum est secundum promissum christi in
Apocalipsi, quia fideliter vicit in manda-
tis domini, cuius hodie festivitas celebra-
tur in edicula celle nostre. Nomen illud no-
nunquam simplicitate vel ens purum vel ens rati-
o uersaliter perfectum vel ens quo maius ne-
quit intelligi et tale solus deus / quo non est
maius nomine sanctificandum in seculis. **D**icere
te deo, Ego sum qui sum. **E**ns si analogie
dicatur de deo et de creatura, dum simili-
citer per se ponitur stat per solo deo, et regulare
arrestotilis quod analogum per se positum stat per suo
principali significato. **E**recte sic dicis quod
admodum actus semper prior est potentia / et pse-
ctus postquam imperfectum. **E**ns quod est deus
non plene cognoscitur ab alio quam ab illo quod ac-
cipit dum vicerit / et dum vicit deducerit eum
in excelsa, quandoque et ubi videbitur deus sicut
est. **A**bilominus hic in via comunicatur ei
ius cognitio imperfecta multis modis. **S**ed
incoprehensibilis est sibi soli. **E**ns pot-
erunt vniuersitate deo et de creatura. **S**ed non
vniuersatione perfecta, sicut nec ens dicitur in
vocatione perfecta de accidente et substantia,
quia non est eandem perfectionem / nec est
ordinem eundem / licet ratio nominis sit eadem
scilicet res positiva / quecumque et qualiscum
que sit illa supra quam primus fundatur per
ceptum complexum, s. quodlibet est vel non est. **A**ccepitinde

descendit ens ad species suas p differentias
as vsq ad individua. Rursus econuerso
resoluendo venit vsq ad ens primum atq
purissimum & cōstituendo agalma puls
cērimum atq prefulgidaz anime margarita.
Ens vniuoce dictum de deo &
creatura scđm rationez positivam incōple
tam & prime intentionis formaliter & sub
iectum metaphysice. sic ens dictum scđm
rationem positivam scđe intentionis for
maliter est subiectū logice & grāmatice. q̄n̄s
vtrobiq tractet de omni ente tā prime qm̄
secunde intentionis materialiter. Et hec
est origo omnis philosophice discipline.

R. **T**heologia duplex resultat ex ente sim
pliciter quod est deus. Una naturalis de
dō que subalternatur metaphysice ex qua
supponitur demonstratum deum esse. Al
tera supernaturalis que potest aliquo mo
do dici subalternari theologie beatorum.
Vel ē ipsamet theologia in beatis tanq̄
preciosa margarita que venditis omnib
em debet.

Theologia beatorū naturalis preciosior
est margarita q̄s alia quelibet sciētia spe
cialis quia tractat de ente primo simplici
ter tam scđm rem q̄s fm rationē separato
non metaphysica aut phisica vel moralis
aut rationalis philosophy que sunt de en
tibus vel non abstractis vel tantum per ra
tionem abstractis.

Theologia supnaturalis fidelium via
torū preciosior est margarita q̄s aliqua que
cunq naturalis scientia ut merito dici de
beat venditis omnibus hoc est curis ali
is derelictis comparari. Est insuper una
vnitate prime veritatis cui semper innitit
ur in credendis ut q̄ omnereuelatuz a dō
est verum. **T**heologia supnaturalis
fidelium viatorum consistit principaliter
& fundatur in una et triplici margarita vir
tutis theologice que dicitur fides, spes, et
charitas. Sed quo ad intelligentiam cō
paratur multis modis ut per abnegatio
nem omnium quasi per vmbram atq cali
ginem rursus per assimilationem symbo
licam. Rursus per viam causalitatis. Rur
sus per appropriationem & supereminen
tiā. Idem per mysticam analogiam af
fectu mentis in deum totaliter transfor
mato. **U**na preciosa margarita cuius
nomen est purum vsquequaq perfectum

reducet et inuenit in omnibus creaturis
tanquam in vestigij signantibus poten
tiam, sapientiam & bonitatem ipsius. S;
precipue refulget in creaturis rationalibus
tanquam in imaginibus que sunt diuine
essentie vel nature, nedium representative
sed particeps et capaces. Unde recte pa
ter imaginis atq vestigij distinctio.

Una preciosa margarita diuini nominis
quod est ens simpliciter perfectum dum
sola refulget in puro corde viatoris. Tunc
deforme conspicitur teste Gregorio quicq
quid pulcrum offertur ex creaturis.

Preciosa hec margarita que deus est sic
una est ut distinctio essentialis nulla sitpe
nitus in eo. Immo nec distinctio formalis
ad intra nec extra naturaz rei nisi tantum
modo distinctio personalis relativa que
large potest dici realis qualis non inuenit
ur in aliqua creatura.

Una hec preciosa margarita distinctionem admittit q
rundam nominum que consurgit ex ope
ratione intellectus per comparationem ad
diuersas res seu respectū & ex modis quos
fabricat cognoscendo creaturas vel ex so
la distinctione rationis dum sibi compa
ratur ipse deus in quo non formaliter sed
supereminenter est omnis perfectio eadem
penitus et vnicā simplex et illuminata ali
ter q̄s in creatura. Exemplum tamen habe
tur aptissimum de centro spere cuiusdam
igne quod stans penitus indivisibile li
neas terminat infinitas. Unde potest in
tellectus varios formare conceptus dum
scit tales comparare respectū.

Una hec preciosa margarita distinctionem non ad
mittit essentialē vel formale aut aliquā
non identitatem inter intellectum diuinū
et humanum nec inter personas et essenti
am nec inter proprietates et attributa. Sed
deus uno simplicissimo et vnicō actu illi
mitato supereminenter est intellectus et
voluntas essentia et persona vnitatis vere
ritatis bonitas sapiētia iusticia misericordia
et qcquid de deo dī potest non habi
ta vel inclusa ad res extra se collatione vel
respectu. Volut hoc pluries culcare di
osny si dicens deum super vitam, super bo
nitatem, superens.

Una hec preciosa
margarita distinctionem admittit diuinā
relationē ad inuicē q̄ ex mō se hñdi facit
dictoria verificent de eentia et dī glosa et

• De illuminatione cordis.

•69•

essentia non referitur et tu persona reficitur, quia
vix essentia non est per se primo modo et
conveniens idem cum persona non quia ali-
qua non id est per se sed distincto sit inter es-
sentiam et patrem, sed bene inter patrem et
filium, nec in creaturis simile reperitur quia
nullam possibile est esse simpliciter unam
illimitatam et usquequaque perfectam. **E** vigor
huius preciosae margarite quod deus est prudenter
libere prouingenter tanquam ad extra radios alii
quos et fulgores. **E**t nullo modo necessaria
est finis vel agentis alioquin non est ens usque
quaque et uniuersitate perfectum si regreteret ad esse
suum existentiam creature. **E**t iterum si de
necessitate ageret ad extra nihil posset esse
hinc prouingenter et cessaret omnis religio.
Amico et quilibet ens esset infinitum cum
fuerit naturaliter a potentia infinita. **D**oc
est stultum dei quod sapientia est hominibus
nolentibus intelligere deum non agere quo
modolibet ex arbitrio libertate sed necessari-
tate naturaliter. **A**nde obscuratus factum est
insipiens cor eorum ut dicerent mundum eternum
cum ceteris erroribus et blasphemis
infinitis. **E** vigor huius preciosae margari-
te candor et decor animos contemplantium
spem sub nomine purissimi rapiunt ad agen-
dum res mirabiles et ad ascendendum res
signatures et ad diligendum res spirituales
cognitas in enigma. **E** vigor huius
margarite candor et decor mouent et attrahent
animos contemplantium circulo quodam
intelligibili miris modis ubi coincidunt
tres cause que sunt efficiens et forma
non quidem intrinseca constitutiva sed ex
emplaris et ipsa finis qui mouet non ut forma
cognoscens sed ut est res talis in seipso
quia ipsum mouet ut res appetitum non ut est
cognitio. **E** vigor huius margarite candor
et decor possunt allucere et afficere prius animos
contemplantium ad dilectionem et ad intellectualem cognitionem sed non
sine miraculo spiritus sancti se per charitatem
mirabiliter diffundentibus et mentis ap-
picem singulariter inflamantibus quia secundum
tumsum naturalis via intellectus non intel-
ligit non inspecto fantasmatique nec voluntas
aliquid vult obiecto non sibi prius per
intellectum presentato nisi loquamur de
volitione tamcummodo naturali. **P**re-
ciosior est margarita cognitionis entis pri-
ori et altera cognitio de deo que posset natu-
raliter adipiscibilis et certior est et altera et

uis noticia de q̄dditate substantiarum vist
bilium vel inuisibilium naturaliter in hac i
ta de quibus hic intuitus nihil scimus. et
de accidentibus paucissima in quibus ali
quando fallacia non contingat. **P**recio
sitas et certitudo margarite non repugnat
cognitioni fidei de diuinis neq; meritum
diminuit. **S**emper enim minor et obscuri
or remanet cognitione q̄ sit illa quam spe
ramus in patra receptu. **P**recioſitas
huius margarite non obinde minuitur q̄
ad praxim deducitur diuine dilectionis et
cultus et laudis. immo finis eius est huius
modi praxis. Apostolo teste et christo reue
lante q̄ finis legis est charitas que colere
facit deum et tota mente sine obliuione et
toto corde id est intellectu sine errore et to
ta anima id est voluntate sine contradictione.
Et hec
est felicitas initialis huius vie pro qua si
dederit homo omnem substantiam suam
quasi nihil despiciet eam. **P**recioſitas
huius margarite non formigatur in nobis
de lege communi si no ab inferioribus sen
sibus ascendamus ad intelligentiam qui
est proprius locus et matrix ei quāvis ra
dicale seminarium descendat a rore celestis
influentie in primal creatione rationalis
anime. **S**ecus de margarita fidei vel pa
trie gloriose que supernaliter inuenitur at
q̄ gratis infusa formatur. **E**mitur hec p̄
ciosa margarita tanto precio q̄stum habet
homos si prius illam tota sollicitudine que
sierit in aquis et littorib; magni maris na
turalium studiorum per passiones et depu
rationem vehementem et assiduam conſtri
cationem sanctorum meditationum.
Emit hec margarita si prius abeat homo se
relinquens et vniuersa que habet veniens
et hoc secundum hominem exteriorem et huma
nam conuersationem. **E**t si redeat homo
interior conuersus ad cor sue mentis ybri
ginalis nutriat depuret vegetet et augeat
trasformatus de claritate in claritatem us
q; ad perfectionem habendam in celis.
Emitur hec margarita tanq; sufficiens pos
sessio cordis quia per eam et in ea posside
tur non terra solum non celum solum sed
dominus terre et celi celorum. **Q**ui si non
sufficit tibi nimis avarus es immo iam
nihil es. **E**mitur hec margarita conue
nientius in solitudine conservatur illic in
sup suū cādor aptū q̄ in yrbū tetra fuligine.

De illuminatione cordis.

Decidum cōfricata fuerit manib⁹ assidue
meditationis calescit ⁊ scintillat ⁊ deuot⁹
nis igne flāmata refulget. **Q**uā sup me-
taphora placet inserere p̄sideratiōes. xiiij. q̄
sequit⁹. **S**cintilla ē mōdica p̄s ab igne
vel ignita re decisā, volitans ⁊ emicans. **S**cintilla se h̄z ad fauillā vt res viuens ad
corpus extinctū, ⁊ sicut ad materiā forma.
Sicut ignis trāsumif ad significādūz
deū, sic oīs creaṭura scintilla quedā dei sim-
bolice dici p̄t. **S**icut ignis trāsumpti-
uedicif lex ignita dei, sic oīs p̄ticula legis
dei q̄ lucet ⁊ ardet scintilla congrue noiaſ.
Turissimū qđ in oī creaṭura p̄sertim co-
gnoscibili vel cognoscitiū rep̄f scintilla
dici p̄t. **V**ñ superior p̄s aie rōalis sinderis⁹
appellat. **R**ei cuiuslibet sua scintilla ma-
gnas i suo genere vires h̄z. **S**icut ex igne
scintillula decisā/magnā siluā incēdit, ⁊ scin-
tillates spūs aniales magnos interius et
exteri⁹ effectus oīdunt/maxime p̄ oculos.
Huz scintilla rōnis vel intellectus ex-
tincta ē cū igne suo cognitivo. **S**equens ē
vt nihil scintillare videat. **T**utta q̄li-
tate scintille cognitionis lucētis ⁊ ardentis.
scintillationes rex cognoscibili⁹ ⁊ amabili⁹
liū suscipiunt, vident⁹ ⁊ amant⁹. **S**cintil-
lationes cognitionis ⁊ amoris lucētes sc̄z
⁊ ardētes frusta fūt h̄ntibus extinctas pe-
nitus scintillas apphensiwas ⁊ affectiwas.
iuncta illud. **F**rustra fūt verba surdo: sic de
colorib⁹ ceco, sic de amorib⁹ non amatiuo.
Scintillationes que videri vel sentiri i
sua puritate non possunt, ab oculis ⁊ tactu
debilibus, debent sub quodā moderamie
cuiusdam interpositionis per obumbratō
nem vel distantia presentari vel sensui ostē
di. **S**cintillationes verboꝝ dei q̄stum/
cūq̄ lucentes vel ardentes mor⁹ extingui-
tur, dum ad congelatas ⁊ extinctas mentes
guenerint, nisi spūsancus afflet ⁊ fluent
aque. **S**cintillationes amoris ex se vi-
uaces non profert nec recipit, frigidum de-
se pectus, sed dominus est qui dat voci sue
vocem virtutis, alioquin totum fauilla est
⁊ cinis extinctus. **S**ecus vbi p̄ciose mar-
garite candor per inflammationē rutilat
charitate. **L**uius lampades sunt lāpades
ignis ⁊ flāmarum, qua aque multe non po-
terunt extingueri, nec ex consequenti mar-
garite nostre succense claritatē penitus of-
fuscabunt, instar lapidis cuiusdaꝫ q̄ semel
accensus nequit extingui. **S**enserat aliqd

tale qui dicebat. **Q**uia inflamatum est
cor meum, ⁊ renes mei cōmutati sunt. **S**e
quitur. **D**efecit caro mea ⁊ cor meum, deus
cordis mei ⁊ pars mea, deus in eternum.
O certe pars optima oīna illa quam peti-
it ⁊ quesivit a domino rex p̄pheta. **P**or-
to hoc vnum est necessarium, hac vna pre-
ciosa margarita quam nobilis virginicu-
la pastoralis inter nutricis oīnes inuenit,
quam proprio sanguine tintit ⁊ cōparavit
nomine margareta, cui⁹ hodie celebritas
agit in edicula seu capella, qua tanq̄ lo-
eo celle ⁊ solitudinis vtitur exiguitas mea
sicut nicticorax cecutiens in domicilio, vel
sicut passer solitarius in tecto. **P**ro cuius
virginis rememoratiōe notare fuit anim⁹
pauculas cursim considerationes, nō ape-
riendas omnibus, ⁊ h̄z metaphora mar-
garite/tibi pater ⁊ frater qui margaritū i
deo christianissimi regis francie vtputa cō-
fessor eius rutilas p̄ciosum. **B**ene vale.
Scriptum lugduni die ⁊ loco predictis.
D.ccc. xxxiiij. **E**sistit.

Tractatus eiusdeꝫ

O de oculo
Canis sūt discipli viso dūo, q̄b⁹ sūt di-
operat. **B**eatū oculi qui vident q̄ vos
videtis. **E**t nos de oculo mūltipli cōveni-
derunt euz disserramus aliq̄s p̄positōes seu
p̄siderationes sub nūero qđrāgenario, sic
ascensionis tempi consecrato, quas poterit
prolixi elucidare cōmentiz. **E**t p̄mo de
oculo in seipso. **P**ostmodū de ipsius obie-
iecto, tandem de actu suo. **T**;

Oculus generaliter acceptus, est vis p̄-
ceptua rei p̄ sua vel alteri⁹ illūinationē, q̄
sic oē qđ manifestat lumen ē fm aplūm, sic
omne qđ manifestatioē p̄cepit, oculus dici
pōt, qđ generaliter fit trib⁹ modis, intel-
lectualiter sc̄z, ⁊ rōnaliter ⁊ sensualiter.

Oculus intellectualis est, vis perceptua ⁊
abstractua rerum ⁊ motu ⁊ materia, hoc ē
ab hic ⁊ nūnc ⁊ a motu ⁊ continuo, sine com-
plexiōe vel discursu. **D**ui triple est, dui in
angelicus ⁊ humanus. **D**uiinus est ille q̄
resperit deus humilitatem ancille sue. **D**e
quo sapiens oculi domini lucidiores sup
solem.

Oculus sensualis est vis perceptua rei
rum, p̄ propriam vel alienam speciem, cū
motu ⁊ continuo, hoc est cum hic ⁊ nūnc
vel non sine illis. **E**t hic triple est, exterio-